

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/24/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724010629
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:5724010629.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 21.05.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX v Martine, trvale bytom G. H., adresa na doručovanie písomností G. H. XXX, I. J. J.,

uznáva sa za vinného, že

- dňa 27.08.2023 v čase o 14.07 hod. pod vplyvom alkoholu poslal cez aplikáciu WhatsApp hlasovú správu bývalej priateľke K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., G. J. M. XX, I. J. J., kde jej okrem iného uviedol, „že skončila, že skape, že ju chytí a zaškrťí alebo zastrelí," pričom poškodená K. L. mala strach, že by mohol vyhrážky uskutočniť, keď je pod vplyvom alkoholu, pretože vtedy je iný a má takéto reči na jej osobu, vyhráža sa jej, je agresívny, nakoľko už v minulosti s ním mala problémy,

t e d a

- vyhrážal sa inému smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a takýto čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 127 ods. 5 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 s použitím ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 za podmienok uvedených v ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 mu podmiennečne odkladá výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 mu pri povolení podmiennečného odkladu výkonu súhrnného trestu odňatia slobody a súčasnom uložení probačného dohľadu ustanovuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, ako súčasť probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe psychoterapie, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ako súčasť probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obž. A. B. nar. XX.XX.XXXX, povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 mu ukladá súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 sa vo výroku o treste r u š í trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/115/2024 zo dňa 16.09.2024, právoplatným dňa 28.09.2024, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov za súčasného uloženia mu aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala na Okresný súd Martin dňa 04.06.2024 pod číslom 1 Pv 467/23/5506-14 obžalobu na obv. A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť v podstate skutkom uvedeným aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom do výroku rozsudku bola doplnená len časť skutkovej vety poukazujúca na to, že skutku sa dopustil pod vplyvom alkoholu. O obžalobe rozhodol súd vydaním trestného rozkazu dňa 06.09.2024, ktorým bol obv. A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 127 ods. 5 Tr. zák. účinného od 06.08.2024, § 139 ods.1 písm. c/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a za súčasného uloženia mu aj probačného dohľadu s ustanovením skúšobnej doby na 18 mesiacov a uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov ako súčasť probačného dohľadu, s povinnosťou aj strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom. Proti vydanému trestnému rozkazu podala prokurátorka na Okresný súd Martin dňa 17.09.2024 odpor, v ktorom poukázala na to, že vzhľadom na osobu obv. A. B. a aj na okolnosti skutku, je súdom uložený trest neprimerane nízky s poukazom na tendenciu obvineného k agresívnemu správaniu po požití alkoholických nápojov a na skutočnosť, že sa v minulosti opakovane dopúšťal násilnej trestnej činnosti. Keďže nedošlo k späťvzatiu odporu, bolo povinnosťou súdu vec prejednať na hlavnom pojednávaní.

Na konanom hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania s poukazom na to, že vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, ktorému obžaloba bola riadne a včas doručená, mal možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, pričom samotný obžalovaný potvrdil, že vzal na vedomie nariadený termín hlavného pojednávania, z jeho účasti sa ospravedlnil pre pracovné povinnosti v zahraničí, súčasne poukázal aj na to, že nemá v úmysle robiť prietahy v konaní, súhlasil s konaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, nad rámec uvedeného, t. j. priameho kontaktu obžalovaného so súdom, zaslal vyjadrenie, v ktorom netrval na zachovaní lehoty na prípravu hlavného pojednávania, opätovne poukázal na to, že súhlasí s jeho vykonaním v jeho neprítomnosti a aj s tým, že sa na hlavnom pojednávaní vo veci rozhodne, dal súhlas s čítaním znaleckého posudku a výpovedí, poukázal tiež na to, že aspoň písomnou formou oznámil, že daný skutok ľutuje, že jednal v afekte hnevu a žiarlivosti, avšak s poškodenou sa už nestretáva, vedie skromný a plnohodnotný život. V ďalšom bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkyne poškodenej K. L., postupom podľa §

263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bola z prípravného konania prečítaná výpoveď svedkyne N. O., postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný a oboznámený znalecký posudok vypracovaný znalkyňou P. N. O., postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. bol ako dôkaz oboznámený prehratím zvukový záznam poskytnutý policajnému orgánu poškodenou pri podávaní trestného oznámenia vrátane oboznámenia vyhotoveného celého tohto záznamu v písomnej forme, postupom podľa § 269 Tr. por. boli prečítané a oboznámené lustrácie na obžalovaného, trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. OT/115/2024 zo dňa 16.09.2024, právoplatným dňa 28.09.2024, oboznámený bol podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/28/2013, podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 13PP/37/2016 a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedený aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v prípravnom konaní sa ku spáchanej a žalovanej trestnej činnosti čiastočne priznal, jej spáchanie oľutoval. Poukázal na to, že poškodená K. L. je jeho bývalá priateľka, má s ňou syna Q., žil s ňou a býval v jednej domácnosti približne 5 rokov. Ich vzťah charakterizoval ako bezproblémový, mali sa radi, vzťah sa však zmenil na horší, niekoľkokrát sa rozišli, potom sa dali niekoľkokrát dokopy. Rozišli sa kvôli hádkam, ktoré boli medzi nimi, poškodená začala brať drogy, pervitín, niekoľkokrát sa ju snažil zachrániť, hlavne kvôli synovi, avšak sa to nedalo. Začala ho podvádzať, mala halucinácie, fyzicky ho napádala, nestarala sa o ich dieťa, hospitalizovaná bola na psychiatrii pre drogy a halucinácie. Ich vzťah bol definitívne ukončený koncom mesiaca august 2023. Ku samotnému skutku uviedol, že po príchode z Nemecka dňa 26.08.2023 išiel do obce Turček za poškodenou a za svojim synom, keďže sa na tom vopred dohodli. Poškodená však nebola doma, bola v práci a kým čakal poškodenú, pomáhal matke poškodenej s drevom, hral sa so synom Q.. Pokiaľ ju čakal, tak sa dozvedel o poškodenej, že spáva s kadejakými pofidérnymi ľuďmi, nezvládol to, išiel sa opiť, bol veľmi opitý. V nedeľu ráno 27.08.2023 sa zobudil v Turčianskych Tepliciach, išiel s kamarátom do obce Turček za poškodenou, opäť však nebola doma, pokračoval v požívaní alkoholických nápojov, s poškodenou si písal, posielal jej hlasové správy, čo v nich však uvádzal si nepamätá, pravdepodobne tam boli aj nejaké vyhrážky z jeho strany, čo však konkrétne uviesť nevie. Je mu to celé ľúto a mrzí ho to, poškodenej sa ospravedlnil, chce s ňou mať „svätý pokoj“, nechce už s ňou mať nič spoločné v živote a od toho dňa si zrušil aj všetky sociálne siete, keďže vie, že poškodená by ho opätovne kontaktovala. Poškodenú predtým nenapadol, v minulosti bol trestaný za fyzické násilie asi dva alebo trikrát. Vzhľadom k tomu, že sa so súhlasom obžalovaného konalo hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, na ktoré sa z objektívnych dôvodov nemohol dostaviť pre pracovné povinnosti vopred dané v zahraničí a pri skoršej nevedomosti o termíne hlavného pojednávania, zaslal súdu svoje vyjadrenie najskôr ústne, neskôr i v správe, v ktorom, ako už bolo v skoršej časti rozsudku uvedené, že daný skutok ľutuje, poukázal na to, že konal v afekte hnevu a žiarlivosti, s poškodenou sa už nestretáva, vedie skromný a plnohodnotný život.

Samotný obžalovaný A. B. je popri v podstate priznaní sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti s prejavom ľútosti nad celým takýmto svojim konaním a tým, čo spravil, v nadväznosti aj na prejav vo vzťahu k súdu, kde sa plne k spáchanej žalovanej trestnej činnosti priznáva popri jej oľutovaní, tak je usvedčovaný aj priamou výpoveďou svedkyne poškodenej K. L., priamo je usvedčovaný aj zvukovým záznamom zabezpečeným policajným orgánom za prítomnosti poškodenej cez aplikáciu WhatsApp, konkrétne hlasovej správy, ktorá je aj predmetom skutkových tvrdení obžaloby, vrátane oboznámenia celého vyhotoveného záznamu z tejto hlasovej správy policajným orgánom, nepriamo tiež výpoveďou svedkyne N. O., znaleckým posudkom znalkyne P. N. O. ako aj ďalším listinným dôkazným materiálom na hlavnom pojednávaní oboznámeným.

Svedkyňa poškodená K. L. vo svojej výpovedi v podstate poukázala na to, že obžalovaný je jej bývalý priateľ, nie sú už v žiadnom kontakte, obžalovaného už nepovažuje za osobu blízku. Bola v práci, keď sa mal obžalovaný vrátiť zo zahraničia, prišiel pod vplyvom alkoholu k jej matke, vedela to aj podľa toho, keď spolu telefonovali. Chcel byť so synom Q., s čím nesúhlasila, keďže mal vypité. Na druhý deň jej poslal hlasovú správu, kde sa jej vyhrážal, išla s tým hneď na políciu, presnú formuláciu vyhrážok si už nepamätá, avšak niečo v tom zmysle, že si už nezaslúži žiť, že ich všetkých postrieľa. Bol v tom, že sa s niekým stretáva, bol paranoidný, upodozrieval ju a domýšľal si, vymýšľal si veci, ktoré tak neboli. Potvrdila, že v tom čase boli partneri, obžalovaný chodil pracovne od zahraničia, mala s ním už aj v minulosti problémy. Z ich vzťahu pochádza syn Q., ktorý má 7 rokov, v čase skutku 5 rokov. Obžalovaný po rozhodnutí súdu rozsudkom o jeho povinnosti platiť výživné jej výživné začal platiť a platí. Je pravda, že predtým bolo ich spoločné dieťa Q. zverené do starostlivosti jej matke, k dôvodom tohto poukázala na

to, že bola mladá. V hlasovej správe poukazovala aj na to, že ju zastrelí, postrieľa, niečo v tom zmysle, že si ju pôjde odsedieť. Aj jej matka jej potvrdila, že, keď s ním bola v kontakte deň predtým, tak bol opitý, a aj keď posielal výhražnú hlasovú správu, bolo zrejme, že je dosť opitý. Keď požíval alkoholické nápoje, tak sa ho bála, keďže ju už neraz napadol, rozbil im dvere, keď ešte bývala u svojej matky. Potvrdila, že mali taký „taliansky“ vzťah, raz chodili spolu, raz nechodili, bola zamilovaná, hádky bývali obojstranné a aj ona vyvolávala hádky, mali turbulentný vzťah. Mala aj vlastné prešľapy, nebola pripravená, bola mladá, čo sa týka zodpovednosti, nebola pripravená na rôzne sféry života ako rodina, práca, súkromie, kamaráti a život ako taký. V tej dobe nebola na tom psychicky dobre, potvrdila aj, že bola hospitalizovaná kvôli tomu, že skúšala drogy, ničilo ju to, skúšala pervitín, chodila s partiou a dávali si ho s partiou, aj ona požívala alkohol. Syn Q. už je v jej starostlivosti, o čom rozhodol súd na základe jej žiadosti niekedy v januári 2025, chodila k nim na šetrenie aj sociálka, aj oni boli za to, aby sa jej syn vrátil. Obžalovaný jej matku rešpektoval. Obžalovaný keď nebol pod vplyvom alkoholu, tak bol určite iný, lepší. Potvrdila tiež, že okrem hlasovej správy, ktorá je predmetom obžalobného skutku a zaznamenaná v rámci hlasovej správy cez aplikáciu WhatsApp, sa jej už inak nevyhrážal. Rovnako tak potvrdila, že s obžalovaným už nie je v kontakte, nestretávajú sa a komunikujú len kvôli synovi Q.. Rovnako tak poukázala na to, že od tohto skutku dňa 27.08.2023 v kontakte s obžalovaným, keď bola, tak bol bezproblémový. Ako teraz žije, nevie, má žiť s nejakou ženou, vie, že pracoval v Nemecku, vie tiež, že bol aj práceneschopný, to bolo v čase, keď jej preto nemohol dať výživné.

Svedkyňa N. O. vo svojej výpovedi potvrdila, že niekedy v auguste roku 2023 k nej prišiel bývalý priateľ jej dcéry K. L., obžalovaný A. B., za svojim synom Q., ktorého v tom čase mala súdom zvereného do dočasnej osobnej starostlivosti. Mala pocit, že obžalovaný je pod vplyvom alkoholu. Zdržal sa tam asi 4 hodiny, popíjal alkohol, hral sa so synom Q., šiel s ním aj do bytu jej dcéry, chcel synovi nafúkať nafukovačku a počkať na poškodenú, ktorá bola v práci. Približne po hodine sa vrátili, obžalovaný jej povedal, že sa o poškodenej dozvedel nepekne veci, že spáva s inými chlapmi, bol pod vplyvom alkoholu, syna Q. jej odovzdal a odišiel preč. To, že poslal jej dcére nejaké výhražné správy sa dozvedela od nej. Potvrdila, že jej dcéra – poškodená, mala problémy s drogami, užívala tvrdé drogy, pervitín, bola hospitalizovaná na psychiatrii kvôli problémom s drogami, mala halucinácie. Poškodená K. L., t. j. jej dcéra sa v tom čase starala o syna Q. len vtedy, keď jej to vyhovovalo, keď jej to nevyhovovalo, tak jej ho doniesla a starala sa ona (svedkyňa) o Q., ktorý bol viac menej u nej.

Obžalovaný je priamo usvedčovaný aj prehratím zvukového záznamu, jeho komunikácie s poškodenou cez aplikáciu WhatsApp formou poslania jej hlasovej správy, z ktorej vyplýva, že „skončila, že skape, že ju chytí, zaškrtní aj s tým buzerantom vyjebaným, skapete obidvaja, alebo vás postrieľam“.

Z vypracovaného znaleckého posudku v súvislosti s posúdením závislosti od alkoholu a iných návykových látok u obž. A. B. znalkyňou P. N. O., v podstate vyplýva, že u obvineného nie sú splnené diagnostické kritériá pre syndróm závislosti od alkoholu, prítomné je u neho škodlivé zneužívanie alkoholu, pričom ide o opakované maladaptívne zneužívanie alkoholu s negatívnymi následkami v sociálnej oblasti, jeho správanie sa pod vplyvom alkoholu môže byť pre okolie rizikové, impulzívne, je u neho zvýšená dráždivosť, konfliktnosť so sebaapresadzovaním jeho názorov, zníženia tolerancia na záťaž a zoslabené racionálne zábrany. V čase vyšetrovanej udalosti bol u neho prítomný stav alkoholovej opitosti stredne ťažkého stupňa jednoduchého rázu, nebola zistená patická ani komplikovaná opitosť. Poukázala tiež na to, že aby pobyt obžalovaného nebol na slobode nebezpečný pre spoločnosť v zmysle opakovania obdobnej trestnej činnosti, pre ktorú je vyšetrovaný, je potrebné, aby dodržiaval prísnu abstinenciu od alkoholických nápojov, odporučila, aby mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov spolu s probačným dohľadom s cieľom kontroly, či abstinenciu skutočne dodržiava, v záverovej časti konštatovala, že u obžalovaného nie je potrebné skúmať jeho duševný stav.

Z obsahu spisového materiálu Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/28/2013 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Martin pod uvedenou spisovou značkou zo dňa 14.04.2015, právoplatným dňa 14.04.2015, bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu v spolupáchateľstve podľa § 14 ods. 1, § 20, § 155 ods. 1, ods.2 písm. a/, písm. c/ Tr. zák., prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods.1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania v spolupáchateľstve podľa § 20, § 360 ods.1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia, aj vo výroku o treste, trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn.

3T/192/2012 zo dňa 24.05.2013, právoplatným dňa 24.05.2013, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s uložením mu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, aj vo výroku o treste bol zrušený aj rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/181/2012 zo dňa 12.02.2013, právoplatným dňa 04.04.2013, pre prečin ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve podľa § 20, § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné s uložením mu trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok s povolením podmieneného odkladu na skúšobnú dobu s trvaním 2 roky. Výkon trestu mu bol nariadený Okresným súdom v Martine dňa 13.05.2015 s pravdepodobným jeho nástupom dňa 19.05.2016. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 13PP/37/2016 vyplýva, že z jeho výkonu bol uznesením Okresného súdu Martin sp.zn. 13PP/37/2016 zo dňa 14.12.2016, právoplatným dňa 14.12.2016, podmiennečne prepustený na slobodu s určenou skúšobnou dobou na tri roky s nariadením aj probačného dohľadu na 3 roky a uloženým obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok vrátane uloženia mu povinnosti v skúšobnej dobe zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. O osvedčení podmiennečne prepusteného, A. B., v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia došlo postupom podľa § 68 ods. 4 Tr. zák. s tým, že trest bol vykonaný dňom, keď došlo k jeho podmiennečnému prepusteniu, t. j. dňa 14.12.2016.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tento bol viackrát trestne stíhaný a súdne trestaný tak, ako to vyplýva z odpisu z registra trestov pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, či už majetkového, alebo násilného charakteru, niesol následky svojej zodpovednosti nielen s ukladaním podmienených trestov odňatia slobody, ale aj nepodmienených, pričom z posledného výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený už uvedeným uznesením Okresného súdu Martin pod sp. zn. 13PP/37/2016 dňa 14.12.2016, čo je súčasne aj posledným dňom vykonávania uloženého mu nepodmieneného trestu odňatia slobody. Následne má už uvedené poradie ako desiate odsúdenie Okresným súdom Prievidza trestným rozkazom sp. zn. 1T/121/2020 zo dňa 14.01.2021, právoplatným dňa 04.03.2021, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. s uložením mu trestu odňatia slobody 16 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov aj s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, k čomu aj došlo, keďže u obžalovaného bolo vyslovené osvedčenie sa v skúšobnej dobe dňa 11.11.2023 s hľadím na neho, ako keby nebol odsúdený. Jeho posledným odsúdením nielen v odpise registra trestov, ale aj súdom oboznámeného ako dôkazu je trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/115/2024 zo dňa 16.09.2024, právoplatným dňa 28.09.2024, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a s uložením mu trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 18 mesiacov vrátane uloženia mu aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný v ňom má dva záznamy, prvý pre skutok zo dňa 29.03.2018, ku ktorému sa vyjadriala aj poškodená K. L., keď pravou rukou so zovretou v päst', rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách rodinného domu v obci J., s poškodenou sa však dohodol na náhrade škody, postihnutý bol v blokovom konaní pokutou vo výške 30,- eur, druhý priestupok je pre porušenie zákazu fajčiť skutkom zo dňa 10.05.2025, ktorým bol vybavený napomenutím.

Okresný súd v Martine po riadne vykonanom dokazovaní postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihliadajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotiac dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v tejto trestnej veci jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, mal za jednoznačne a bez pochybností preukázané i v súvislostiach skôr rozvedených so spôsobom vykonávania dôkazov podporeným a ustanoveným Trestným poriadkom, že obžalovaný A. B., svojim priamym úmyselným konaním sa inému – poškodenej K. L., ako chránenej osobe, osobe blízkej – jeho vtedajšej priateľke, s ktorou má aj spoločného maloletého syna, sa vyhrážal smrťou – poukazovaním na to, že skončila, že skape, že ju chytí, zaškrtní, alebo zastrelí, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu u nej, keďže tohto konania sa dopustil pod vplyvom alkoholu, v ktorom smere bolo skutkové obžalobné tvrdenie doplnené a precizované v rámci ustálenia skutku súdom, v takomto stave poškodená mala vedomosť, že sa jej vyhrážal, býval agresívny, mala s ním už v minulosti problémy, čím spáchal žalovaný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024, keďže Trestný zákon účinný od 06.08.2024, je v celosti pre obžalovaného priaznivejší, osobitne s poukazom

na všeobecné ustanovenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024, tento bol použitý v rámci právnej kvalifikácie konania u obžalovaného a následne aj v súvislosti s rozhodovaním vo výroku o treste. Ako už bolo poukazované, samotný obžalovaný sa už na počiatku svojho trestného stíhania k žalovanej trestnej činnosti čiastočne priznával, priznanie nebolo úplné len kvôli tomu, že si už presne nepamätal, čím sa poškodenej vyhrážal (v tom čase nemal preukázanú vedomosť o obsahu hlasovej správy), potvrdil však, že vyhrážky z jeho strany boli, už v tom čase poukazyval na ľútosť nad svojím konaním, že ho to mrzí, poškodenej sa za svoje správanie a konanie ospravedlnil, navyše urobil aj ústny - s potvrdením aj písomne - prejav, kde sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti priznáva a jej spáchanie ľutuje, poukazuje aj na to, že s poškodenou už nie je v žiadnom kontakte. Jeho priznanie je v plnom súlade s výpoveďou priamej svedkyne poškodenej K. L. v zmysle aj skutkových ustálení súdom v rozsudku, prehratou hlasovou správou, ktorá verne a priamo opisuje vyhrážky voči poškodenej a nielen z výpovede tejto svedkyne, ale aj svedkyne N. O. je zrejmé, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, čo navyše vyplýva aj zo znaleckého dokazovania.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu, prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti a súčasne mu má vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov. Súčasne tým trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a následne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. na spôsob spáchania činu – prečinu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti, taktiež na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, na jeho správanie sa po spáchaní trestného činu vrátane doby, ktorá uplynula od spáchania prečinu. Súčasne bol súd povinný prihliadnúť aj na ust. § 33a Tr. zák. účinného od 06.08.2024 a pri ukladaní sankcie tak prihliadol na povahu a závažnosť prečinu, tiež na osobu obžalovaného a jeho pomery zistiť, že účel sankcie u obžalovaného je možné dosiahnuť uložením síce sankcie spojenej s ujmom na osobnej slobode obžalovaného, keďže u obžalovaného ide o osobu, ktorá bola viackrát súdne trestaná, bola aj v reálnom výkone trestu odňatia slobody, posledne za zločinovú trestnú činnosť, avšak na druhej strane posledný výkon trestu odňatia slobody bol pred viac ako 8,5 rokmi, odvtedy napriek tomu, že spáchal ďalšiu úmyselnú trestnú činnosť, aj keď iného charakteru, už Okresným súdom Prievidza bolo vyhodnotené a zistené, že napriek skorším jeho aj nepodmienečným trestom odňatia slobody a posledného výkonu trestu dňa 14.12.2016 ukončeného mu bola daná šanca, dôvera spočívajúca v uložení podmiennečného trestu odňatia slobody trestným rozkazom zo dňa 14.01.2021, ním preukázal, že má snahu viesť riadny život, má snahu zaplatiť zameškané výživné, rozhodnuté bolo o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe dňa 11.11.2023. Súčasne tak je nepochybné, že obžalovaný má dve vyživovacie povinnosti vo vzťahu k dvom maloletým deťom vrátane syna poškodenej, v prospech obžalovaného bolo vyhodnotené aj to, že k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti došlo ešte v auguste 2023, odvtedy v podstate obžalovaný s poškodenou nie sú v žiadnom kontakte, komunikujú len vo vzťahu k svojmu synovi, maloletému Q., od tejto doby poškodená nemala žiadne problémy s obžalovaným, navyše zo zistení aj polície, popri samotnom vyjadrení sa obžalovaného, podporne i poškodenej vyplýva, že obžalovaný prejavil záujem, má aktivitu v rámci pracovnej činnosti, je pracovne činný v zahraničí. Znalecky je tiež zistené a potvrdené, že u obžalovaného je možné dosiahnuť vedenie riadneho života spôsobom zabezpečenia toho, aby dodržiaval prísnu abstinenciu od alkoholických nápojov s priamym odporúčaním znalkyne, aby bol obžalovanému súdom uložený zákaz požívania alkoholických nápojov spolu s uložením aj probačného dohľadu práve s cieľom kontroly dodržiavania abstinencie obžalovaného od alkoholu. Súd súčasne prihliada aj na jednu zo zásad ukladania trestov, že tento by mal postihovať iba páchatela a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, kde súd práve poukazuje na to, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých detí, má snahu a záujem plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorú podľa poškodenej si začal plniť po rozhodnutí súdu, ktoré po nadobudnutí právoplatnosti plne rešpektuje. Pokiaľ by súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako bol prokurátorkou navrhovaný so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, podľa názoru súdu by sa nie v celosti plnil sledovaný účel trestu, tento by narušil schopnosti a možnosti obžalovaného plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, nepochybné by došlo k strate jeho pracovnej činnosti, vrátil by sa do prostredia výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom bol už v dávnej dobe pred takmer 8,5 rokom, je zrejmé, že by si s vysokou pravdepodobnosťou nemohol plniť vyživovaciu povinnosť maloletých detí. Pri súčasnom konštatovaní naplnenia ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., t. j. s prihliadnutím na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho

doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, tiež na okolnosti prípadu, opätovne zvyrazniac tú skutočnosť, že obžalovaný už s poškodenou nie je v kontakte, taktiež jeho konanie sa od augusta 2023 neopakovalo, išlo o trestné konanie v rámci jedného skutku, navyše formou hlasovej správy, teda bez priameho fyzického kontaktu s následným ihneď prerušením v možnom protiprávnom konaní vo vzťahu k poškodenej, je možné mať dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody, práve a kvôli tejto veci, nie je nevyhnutný, poukazujúc aj na vedomosť ďalšieho súdu Okresného súdu Prievidza, ktorý v jeho poslednom právoplatnom odsúdení vediac o jeho odpise z registra trestov, majúc k dispozícii lustrácie i prebiehajúce trestné stíhanie, mu v trestnom rozkaze pod sp. zn. OT/115/2024 zo dňa 16.09.2024, právoplatným dňa 28.09.2024, taktiež uložil podmienený trest odňatia slobody, dokonca v dolnej polovici trestnej sadzby s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určenou skúšobnou dobou taktiež významne v dolnej polovici trestnej sadzby vediac o tom, že išlo o konanie pod vplyvom alkoholu vzhľadom k právnej kvalifikácii tohto konania, nemajúc však k dispozícii znalecký posudok znalkyne, v ktorom práve navrhuje v tejto trestnej veci opatrenia charakteru, aby obžalovaný nepožíval alkoholické nápoje, k čomu ponúkla daný priestor a možnosti súdu v trestnom konaní, ktoré môžu byť aktívne a účinne používané proti obžalovanému len v prípade nadobudnutia a právoplatnosti vyhláseného rozsudku. A tak v celosti zhrnúc súd uložil obžalovanému súhrnný trest, pretože obžalovaného odsudzoval za prečin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa – Okresným súdom Prievidza, vydaný trestný rozkaz za iný jeho trestný čin – už uvádzaný pod sp. zn. OT/115/2024, t. j. v súlade s ust. § 42 ods. 1 Tr. zák., následne v súlade s ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. mal za povinnosť spolu s uložením súhrnného trestu zrušiť výrok o treste v tomto trestnom rozkaze Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/115/2024 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Obžalovanému tak, vedomý si aj jeho trestnej minulosti, skutočnosti, že za prečin v súvislosti s požívaním alkoholu bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. OT/115/2024, ktorého aj výrok o treste ruší, uložil mu na rozdiel od skôr uloženého trestu odňatia slobody Okresným súdom Prievidza v dolnej polovici trestnej sadzby, v aktuálnej trestnej veci ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby v rámci zákonnej sadzby v možnosti ukladania trestu odňatia slobody od 6 mesiacov až do 3 rokov, keď mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon mu podmienene odložil za súčasného uloženia mu aj probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú mu určil taktiež v hornej polovici sadzby, t. j. vo výmere 4 roky, keď mu ju mohol uložiť v rozmedzí od 1 roka až do 5 rokov, pričom táto doba je dobou významnou na skutočne navedenie obžalovaného k vedeniu riadneho života tak, ako to pravdepodobne má aj záujem samotný obžalovaný, a ako to vyplýva zo znaleckých zistení, k čomu budú účinne napomáhať mu aj uložené opatrenia súdu, v konkrétnostiach obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov ako súčasť probačného dohľadu, vrátane uloženia mu aj povinnosti spočívajúcej v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe psychoterapie, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, ako súčasť probačného dohľadu, čo taktiež môže účinne počas trvajúcej skúšobnej doby taktiež napomôcť obžalovanému k vedeniu riadneho života a zvládania situácií, ktoré mu život prináša, a ktoré je potrebné nielen z pohľadu Trestného zákona riešiť konformným a spoločensky prijateľným spôsobom, nie páchaním protispoločenskej činnosti. Uvedená povinnosť je mu uložená aj práve s poukazom na jeho trestnú minulosť a snahu i takýmto spôsobom zabezpečiť, aby sa po takmer 8,5 roku, prípadne i v budúcnosti, nemusel dostať do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovanému je súčasne uložená aj povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom, čo v praxi znamená, že je povinný podrobiť sa vykonávanému dohľadu, dostavovať sa naň, byť súčinný s probačným a mediačným úradníkom, nemariť probačný dohľad a reálne sa mu podrobiť, prispôbiť všetky svoje povinnosti a životné situácie tomu, aby bol v kontakte s probačným a mediačným úradníkom, a aby tento mal možnosti viesť ho v ďalšom spôsobe vedenia riadneho života tak, aby nemusel konštatovať, že sa účel probačného dohľadu neplní, čo by viedlo súd k rozhodnutiu o vykonaní súhrnného trestu odňatia slobody. Obžalovanému uložil aj súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 roky, keďže tento trest má oporu v skôr zrušenom výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/115/2024, pričom v súlade s ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť mu aj tento druh trestu, čo je odôvodnené zbíhajúcim sa prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Súd je presvedčený, že takáto forma rozhodnutia vo výroku o treste s uložením podmieneného trestu odňatia slobody spojeného s probačným dohľadom, uloženými povinnosťami a obmedzeniami je plne postačujúca na splnenie hlavne svojho prevýchovného účelu, a že obžalovaný už bude v budúcnosti v ďalšom svojom živote viesť riadny život, čo však záleží na ňom samotnom, aby viedol skutočne riadny život, pretože, ak by riadny život nevedol v skúšobnej dobe, musel by súd rozhodovať o vykonaní uloženého súhrnného

trestu odňatia slobody; ak však v skúšobnej dobe bude viesť riadny život, po jej skončení súd rozhodne o jeho osvedčení a zahladení odsúdenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.